

PAN JENKINS [dženkinz] A JEHO SYN

Roald Dahl [da:l]

Babička, pocházející z Norska, domova řady čarodějnic, vypravuje svému vnukovi různé příběhy, které s čarodějnicemi ve svém okolí zažila. Vnuk sice jejím historkám se zájmem naslouchá, ale příliš jim nevěří. Po prvním setkání s čarodějnicí, které jako by znamenalo varování, přichází setkání druhé – osudové. Malý chlapec se totiž ocitne přímo na každoročním sjezdu čarodějnic a tváří v tvář se setká s jejich vůdkyní Hlavní nejvyšší čarodějnicí. Potom zažije chvíle, při nichž stydne krev v žilách.

Pan Jenkins [dženkinz] si to k našemu stolu rázoval s velice zaťatým výrazem ve tváři.

„Kde máte toho svého vnuka?“ udeřil na babičku. Choval se hrubě a vypadal děsně namíchnutě. Babička nasadila ten nejmrazivější výraz. Neodpověděla mu ale.

„Hádám, že s mým synem Brunem chystají nějakou lumpárnu,“ zkoušel to pan Jenkins dál. „Bruno se neobjevil u večeře. A to už musí být, aby ten kluk nepřišel k jídlu!“

„Nelze než připustit, že má skutečně pozoruhodně zdravou chuť k jídlu,“ souhlasila babička.

„Mám pocit, že vy v tom s nimi jedete taky,“ zaútočil pan Jenkins. „Ne vím, kdo ksakru jste, a taky je mi to fuk. Ale mně a mé manželce jste dneska odpoledne vyvedla nechutný kousek. Dala jste na stůl hnusnou mrňavou myš. To mě přivedlo na myšlenku, že vy tři máte v něčem prsty. Takže okamžitě s tím ven, jestli víte, kde se Bruno skrývá.“

„Já vám neprovedla žádný kousek,“ odpověděla babička. „Ta myš, kterou jsem se vám snažila vnutit, byl váš chlapec Bruno. Zachovala jsem se k vám laskavě. Pokoušela jsem se ho vrátit do náruče rodiny. Vy jste ho odmítli.“

„Madam, co si tady krucinál vymýšlíte!“ zařval pan Jenkins. „Můj syn není myš!“ Když mluvil, poskakoval mu černý knírek nahoru a dolů jako zběsilý. „Koukejte se vymáčknot, ženská. Kde je můj syn? Tak ven s tím!“

Všichni z rodiny u nejbližšího stolu přestali jíst a upřeně sledovali pana Jenkinse. Babička seděla a klidně si pokuřovala ten svůj doutník.

„Pane Jenkinsi, já naprosto chápu vaše rozčilení,“ prohlásila. „Každý jiný anglický otec by byl naprosto určitě stejně rozzlobený, jako jste vy. Ale my, Norové – já totiž pocházím z Norska, jsme na příhody podobného druhu zvyklí. Naučili jsme se je brát jako součást každodenního života.“

„Vy musíte být šílená, ženská!“ křičel pan Jenkins. „Kde je Bruno? Jestli mi to okamžitě neřeknete, zavolám policii!“

Kdo je v příběhu začarovaný v myš, kterou položila babička na stůl?

„Bruno se proměnil v myš,“ sdělila mu se stejným klidem.

„On ale zcela určitě myš není!“ zařval pan Jenkins.

„Ale ano, jsem!“ ozval se Bruno a vystrčil z tašky hlavičku. Pan Jenkins vylétl asi tak tři stopy do vzduchu.

„Ahoj, tati,“ pozdravil ho Bruno. Na tváři měl takový připitomělý myší úsměv od ucha k uchu.

Panu Jenkinsovi spadla čelist tak, že jsem mu zahlédl zlaté plomby ve stoličkách.

„Tati, nedělej si starosti,“ pokračoval Bruno. „Zas tak strašné to není. Aspoň, než mě chytí kočka.“

„B-B-Bruno!“ vykoktal pan Jenkins.

„Už nikdy do školy!“ radoval se Bruno a křenil se širokánským připitomělým myším úsměvem. „A žádné úkoly! Budu bydlet v kuchyni v kredenci a budu mlsat rozinky a med.“

„A-a-ale B-B-Bruno!“ nepřestával koktat pan Jenkins. „J-a jak k tomu došlo?“ Události vzaly tomu nebohému muži všechn vítr z plachet.

„To ty čarodějnice,“ vložila se do toho babička. „Uděly to ty čarodějnice.“

„Já nemůžu mít místo syna myš!“ zavyl pan Jenkins.

„Už ji máte,“ upozornila ho babička. „Buďte na něj hodný, pane Jenkinsi.“

„Moje paní z toho zešílí!“ ječel pan Jenkins. „Ona prostě myši nemůže vystát!“

„Budete si na ni muset zvyknout,“ prohlásila babička. „Doufám, že v domě nemáte kočku.“

„Máme! Máme!“ křičel pan Jenkins. „Topsy je miláček mé ženy!“

„No tak se pak prostě budete muset zbavit Topsy,“ doporučila mu babička.

„Váš syn je důležitější než kočka.“

„Jistěže je!“ zakřičel Bruno z tašky. „Řekni mamce, že musí dát Topsy pryč, než se vrátím domů!“

V té chvíli už naši malou sešlost sledovala polovina jídelny. Všichni v celém sále odkládali příbory a otáčeli hlavy. Se zájmem pozorovali pana Jenkinse, jak tam tak stál, prskal a hulákal. Neviděli ani Bruna, ani mne a bylo jim divné, kvůli čemu celý ten rozruch povstal.

1. Jaké výhody vidí Bruno v tom, že je proměněný v myš?

2. Kdo je teď pro začarovaného Bruna nebezpečný?